

som findes. Jeg vilde sætte særdeles Pris paa, hvis jeg skulde kunne modtage fra den ærede Indenrigsminister en Udtalelse om, at denne Forudsætning ogsaa maatte siges at være velbegrundet.

Ablefselt-Vaerbig: Jeg maa tilstaa, at jeg oprindeligt ikke havde tænkt paa at tage Ordet angaaende denne Sag, nærmest fordi jeg i det Hele maa stille mig temmelig negativt til alle disse Jernbaneforslag, som ere komne frem i den senere Tid, idet jeg ikke tror at kunne stemme for et eneste af dem, i alt Fald i den Form, hvori de ere komne frem fra Begyndelsen af, hvis de altsaa ikke omdannes, betydeligt i et Udvalg. Jeg troede, at Medsættelsen af et Udvalg, hvori alle disse Jernbaneforslag skulde komme ned som i en stor Bøse, egentlig nærmest skulde være en Høflighed, man viste Lovforslaget, idet Meningen vel var, at de skulde komme ud i en ganske anden Stikfelse end den, hvori de vare komne ned i Bøsen. Som sagt, jeg antager det for mere at være en Høflighedsform, end fordi vi kunde vente at faae noget reelt Udbytte deraf. Jeg havde ogsaa ventet, at der fra Andre skulde komme bestemte Indvendinger frem imod disse Lovforslag. Da det imidlertid ikke er sket, og den ærede foregaaende Tale har udtalt sig om Sagen, skal jeg tillade mig at fremkomme med nogle Bemærkninger. Jeg maa da sige, at jeg er saa uenig som muligt med det ærede Medlem, og at de forskjellige Bemærkninger, han fremkom med til Fordel for Lovforslaget, ikke forekom mig at bevise det Mindste. Han sagde, at Trafikken fra Skagen til Frederikshavn hovedsagelig bestod i Forsendelsen af Fisk. Det tror jeg ogsaa nok; jeg har aldrig tænkt mig, at der nogeninde kunde komme Andet end Fisk fra Skagen, eller at der til Skagen kunde gaa Andet end de Fornødenheder, som Fiskerne skulle bruge, sydfra altsaa Fornødenheder til Fiskerbefolkningen og nordfra, fra Skagen, Fisk. Men jeg tror ikke, at der af denne Trafik vil komme noget meget stort Udbytte, thi under almindelige Forhold, naar det er godt Veir, ville Fiskerne paa Skagen benytte den samme Vej, som alle andre Fiskere bruge, nemlig de Kvaer, der ligge udenfor. Dem ville de benytte, men de ville ikke indlade sig paa at betale i dyre Domme for at faae deres Fisk pr. Jernbane til andre Kvaer. — I det Hele taget forekommer dette Lovforslag om Koncession til Anlæg og Benyttelse af en Jernbane fra Frederikshavn til Skagen mig at være en fortræffelig Slutsten paa den Række af Jernbane-Lovforslag, som har været fremme i den senere Tid, idet det

uægtelig forekommer mig, at det her foreliggende Lovforslag, er det, der allerfjirst maatte være Tale om at faae frem. Det eneste Jernbaneforslag, jeg kunde tænke mig at gaa med til, er i Grunden det Lovforslag, som handler om Anlægget af en Jernbane fra Slagelse til Næstved. Jeg har tidligere havt Leilighed til at udtale mig om denne Sag, og det er væsentlig det Samme, jeg kan sige nu, som jeg den Gang sagde. Det forekommer mig, at det er ikke nogen lokal Bane, der der er Tale om, men en Bane, der hører med til det egentlige Jernbanenet her i Landet, idet den vil komme til at forbinde to store Jernbaner med hinanden, nemlig Banen fra Kjøbenhavn til Korsør med Banen fra Kjøbenhavn til Bordingborg. Der er noget Naturligt i, at der der kommer en Overbane, idet det er unaturligt, at Passagerer, som komme fra Sylland og Gyn, skulle tvinges til at gaa over Roskilde for at komme til Sydsjælland eller Lolland. Jeg finder altsaa Anlægget af denne Bane naturlig, men jeg finder det unaturligt dertil at knytte Baneanlæg til Skjælstør og til Børslev. — Jeg vil nødig bruge stærke Udtryk, men det forekommer mig, at det virkelig er at kaste Pengene ud af Vinduet, at give Penge til mange af de Jernbaner, som der er Tale om. Jeg staar med den dybeste Anerkjendelse — og jeg tror her at kunne tale paa mange Medborgeres Vegne — overfor Regjeringens hele Finantsbestyrelse. Regjeringen er paa dette Punkt gaaet frem og foran for de fleste Medborgere paa en udmærket Maade; thi medens, jeg vil ikke sige de fleste, men i alt Fald mange af vore Medborgere, navnlig Landmændene, i de gode Tider have undladt at lægge Penge til Side, men tværtimod have gjort Gjæld, har Staten fulgt en anden Vej, idet den har lagt op i de gode Aar for at have Penge, naar de daarlige Aar kom. Staten sidder derfor med en fyldt Pengesækk, hvorimod mange Landmænd sidde i ynkelige Omstændigheder. Men naar nu Staten gjerne vil, som det lader til, sætte saa mange Penge i Cirkulation, som her er Tale om, maa jeg tilstaa, at min Beundring taber sig noget. I det høie Folkething har der fornylig lydt temmelig stærke kritiske Bemærkninger lige overfor den høitærede Indenrigsminister angaaende Jernbanedriften. Man har i høi Grad kritiseret Jernbanebestyrelsen, og der har lydt stærke Anker over Banernes daarlige Forrentning; man mente, at de burde give et større Overflud, og der er anført mange Grunde derfor. Jeg skal ikke komme ind derpaa, da jeg ikke er enig heri.